

ת"פ 14651/02 - מדינת ישראל נגד שלום עוזן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 14651-02 מדינת ישראל נ' עוזן

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום עוזן

הנאשם

ចזר דין

כתב האישום ומילוי הדיוון:

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טעון הכלול תיקון כתוב אישום, בעבירות של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואוימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש אולם המאשימה הגבילה עצמה למסגרת עונשה הכלולת צו שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.

2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן ביום 15.10.12 בשעה שאינה ידועה במדוקק למאשימה, ובעקבות חוב כספי של המטלון לנאשם, הגיע האחרון למקום עבודתו של המטלון בחנות קצבים שברחוב צמח השדה 76 בעיר מעלה אדומים, וביקש מהמטلون כי ישלם לו את החוב הכספי בגין ארגזי שתיה שמכר לו. בהמשך, מסר המטלון לנאשם סך של 600 ₪ בתמורה לארגי השתייה, ובתגובה אמר לו הנאשם כי הוא חי לו 180 ₪ נוספים. המטלון אמר לנאשם כי ישלם את הסכום הנותר בעתיד, ובתגובה אמר לו הנאשם: "יש לך מזל שהילדים שלי פה" וستر למטלון. בהמשך סטר לו פעמיים נוספת והוא אמר לו: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק הייתי גומר אותך פה".

תקיר שירות מבחן:

3. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 19.7.2019 תקיר שירות המבחן, אביה מתוכנו בהתמצית. הנאשם בן 46 נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 18-8 בעליו של עסק לממכר משקאות. בתקיר פירוט אודות הרקע בו צמח הנאשם, וגייסו לצה"ל, כשבמקביל לשירותו הצבאי החל הנאשם לעבוד בחנות המשקאות עד עמוד 1

שהפרק שותף בה לפני כ-15 שנים. להתרשומות שרות המבחן מסגרת תעסוקתו זו מהוות עבورو חלק מרכזי ומשמעותי בחיו, אף שהנאשם תיאר בפניהם לחץ ומתח כתוצאה מתחושת אחריות. עוד צוין, כי במסגרת הפגישות שנערכו עמו היה הנאשם תמציתי וקונקרטי, על כן התקשו לקבל תמונה מלאה וברורה ביחס אליו. להתרשומות, הנאשם נוטה להציג פסדה מתפקדת ונורמטיבית, זאת למراتות קושי מצדיו להתייחס לקשיים בחיו.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו בשירות המבחן והביע חרטה על מעשיו. הוא תיאר את השתלשלות האירוע והركע להתרצותו, ציין כי תקופה לאחר האירוע התחרט על מעשיו, ואף פנה למתלון מספר ימים לאחר מכן וביקש את סליחתו. על אף זאת, להתרשומות שרות המבחן הנאשם התקשה לעורוך התבוננות מעמיקה ביחס למניע הפנימי להתנהגו/al האלימות, זאת במיוחד נכון בפניהם כי התנהלו/al זו באירוע הינה חריגה לאורחות חייו.

בבחינת גורמי סיכון מצין שרות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורטטיבי ושומר חוק, וכן את העובדה כי הוא נעדיר רישום קודם. נוסף לכך, ההליך הפלילי מהוות גורם הרתעתי עבورو. מנגד, ובחינת גורמי סיכון, ציין כי הנאשם מפנים את גשותיו ומתתקשה לבחון חלקיים בעיתים בחיו, ויש בכך כדי להוביל לעיתים להתרצויות מצדיו.

לנאמן הוצע לשתלב בתהליך טיפול במסגרת שרות המבחן לטיפול במצביו כעס ותסכול, והנאשם אף הביע נכונות ראשונית לכך, אולם הוא לא יכול היה להתחייב לטיפול קבוע זאת מושם עיסוקיו. להתרשומות הנאשם אינו בעל שלות טכנית ורגשית לכך.

באשר להרשותה הפנה שרות המבחן להשפעה שיש לה על דימויו העצמי והחשש מתיוגו כ"ערני". יחד עם זאת, להתרשומות להרשותה אין השפעה בהיבט התעסוקתי הנוכחי. בנסיבות האמורות ונוכח העדר הרשותות קודמות ועל מנת למנוע פגיעה בדימויו העצמי המלצותם הינה לשקל את האפשרות לביטול הרשותה, והטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 150 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים

4. המשימה הפניה לכתב האישום והעבירות אותן ביצע הנאשם. באשר לנסיבות הקשורות בעבירה הפניה לאלימות (פיסית ומילולית) בה נקט הנאשם. על פייה הערכים שנפגעו במקורה זה הינם שלמות הגוף וכן האינטרס החברתי הנוגע בהגנה על שלות הנפש של הפרט מפני מעשה הפחדה והקנטה שלא כדין וכן הגנה על חופש הפעולה של הפרט, וכן ערכיהם של שלטון החוק. בהתייחס למסקירת שרות המבחן הפניה לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על המעשה והביע חרטה, אולם התמונה אותה הציג הנאשם בפני שרות המבחן לא הייתה מלאה. המשימה עומדת על הרשותו של הנאשם, ומפנה בעניין זה לתוכנו של המסקיר וכן לגורם הסיכון שציינו בו. עוד הוסיפה, כי הנאשם אינו עומד בכללים שהתו בפסיקת בוגר לbiteול הרשותה. באשר למתחם הענישה ההולם ציינה, כי הוא נע החל ממאסר על תנאי ועד למאסר קצר שיכל וירצה במסגרת עבודות שירות. בנסיבות האמורות עתירה להטלת צו של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון).

ב"כ הנאשם הפנה תחילת לנסיבותו האישיות של הנאשם וכן לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. עוד ציין, כי המעשה וכן התנהגותו של הנאשם באירוע אינם מוצדקים, וה הנאשם אף הביע חריטה בשל כך בשירות המבחן וגם בפני המתalon, אולם בנסיבות האירוע עומדת הקיינטו מצד המתalon, זאת לאחר שהוא בא לקראותו והפחית בסכום החוב. באשר לטיפול שהוצע על ידי שירות המבחן מסר, כי התנגדותו של הנאשם נועוצה הייתה בעובדה כי הייתה זו תקופת חגים המתאפית בעומס עבודה, ולא משום חוסר רצון לשתף פעולה עמו. הסגנון הדגש כי לנאמן חשוב שלא "יגע דמיוי העצמי", ובנסיבות של מקרה זה ניתן להימנע מהרשעה, אף אם תיקבע מכסת שעות של"צ כפולה מזו שהוצאה על ידי שירות המבחן.

דין: סוגיות ההרשעה:

הכל במשפט הפלילי קובע כי הנאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון ויושא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכל זה, והשימוש בו נעשה במקרים בהתאם לכללים שהתו בפסקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן הגיעו בגזר דין לתוצאה של אי הרשותה "רק במקרים מסוימות יוצאות דופן", בהן אין יחסי בין הנזק הצפוי מן הרשותה בדיון לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גدعון רומנו נגד מדינת ישראל (מיום 21.8.85)). בפסק דין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3)337, נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנאמן שנקבע לגביי כי ביצע עבירה. ראשית, על הרשותה לפגוע פגיעה חמומה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר במקרים מסוימים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

סבירוני, כי אין בעניינו של הנאשם נסיבות חריגות וויצאות דופן המצדיקות הימנעות מהרשעה בדיון. אכן, באשר לסוג העבירות אותן ביצע הנאשם, אלו שלעצמם, מאפשרות במקרים מסוימות להימנע מהרשעת מי שביצע אותן. מדובר באירוע אחד בו הופנתה אלימות פיסית ומילולית, ולא נגרמה חבלה למתalon בין האלים בה נקט הנאשם. מנגד, הנאשם ביצע את העבירות במקום עבודתו של המתalon, וזאת על רקע חוב כספי אותו חבל לו המתalon. בהתאם לעובדות בהן הודה, "ביקש" הנאשם תחילת מהמתalon כי ישולם לו החוב, אך בהמשך, ועל אף שניתן בידו חלקו הארי של הסכום, בחר הנאשם לנתקוט כלפי המתalon באלים זאת בנסיבות ילדי. הנאשם אף לא הסתפק במהלך המלחמה אחת, ותקף את המתalon פעמיים נוספים תוך שהוא כלפיו בשלב זה גם איזומים קשים. עמדתי כי מדובר באירוע חמור שראוי לגינוי בדרך של הרשותה.

באשר לנזק העשי להיגרם לנאמן, הרי שבהתאם לפסיקה יש להצביע על נזק מוחשי וكونקרטי כזה שיש בו לפגוע פגעה קשה בשיקומו של הנאשם. תנאי זה, מתישב עם אופיו המצוומצם של החwig שעוניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים בשיקומו של הנאשם. (ראו: רע"פ 2180/14 שמוALLY נגד מדינת ישראל (מיום: 26.4.14), רע"פ 1439/13 קשת נגד מדינת ישראל (מיום 4.3.13).

בהתאם לתוכנו של הتفسיר, להרשעה במקרה זה אין השלה ממשית על היבט התעסוקתי הנוכחי של הנאשם, בהיותו בעל עסק עצמאי לממכר משקאות, ואף הנאשם לא העמיד בפניו תשתיית ראייתית

מתאימה הצדיקה בנסיבות המקירה לנ��וט בדרך זו. בנוסף לכך, סירב הנאשם לקבל טיפול במסגרת שירות המבחן, ולהתרשםותם אין לו את הבשלות הטכנית והרגשית המתאימה לעורר את הטיפול הנדרש לו בשלב זה. בנסיבות האמורות, שירות המבחן אינו בא בהמלצת לביטולה של הרשותה, אלא ממלוץ לשקל אפשרות זו, זאת בעיקר נוכח התרשםותם כי להרשותה ישנה השפעה על "דימויו העצמי". בהתאם להלכה, להיבט זה - "דימויו העצמי של נאשם", משקל יחסית והוא שקל בין יתר השיקולים הנוגעים בסוגיית הרשותה. (ראו: עניין תמר כתוב שהוזכר לעיל).

.9. מן האמור עולה כי במקרה זה ניתן לקבוע כי לא תהא בהרשותה כדי לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, ואין זה אחד מאותם מקרים מיוחדים הרואים להימנות בין היוצאים מן הכלל אשר בהם תימנע הרשותה.

מתחם העונש ההולם:

.10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נקבע מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

.11. ביצוע עבירה של תקיפה סתם, נפגעים ערכיים חברותיים הנוגעים לצורך להגן על תחhostת הביטחון, שלמות הגוף והכבד של כל פרט מפני תופעת אלימות. בנוסף, ביצוע עבירה האiomים, נפגעים ערכיים חברותיים של שלונות נפשו של הקורבן, חופש הפעולה והבחירה שלו. חומרה יתרה במקרה שבפניו נעוצה בעובדה כי העבירות בוצעו על רקע חוב כספי ובמקום עבודתו של המתלוון, שם הפגעה באותו ערכיהם הינה משמעותית ובולטת יותר.

.12. סעיף 40 ט לחוק העונשין מונה נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, בהן יתחשב בית המשפט בעת קביעת מתחם העונש ההולם. בין הנסיבות המנויאות בו, על בית המשפט לבחון האם מדובר בעבירה שתוכננה מראש ומהן הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. כאמור, הגעת הנאשם אל מקום עבודתו של המתלוון הייתה מתוכננת והוא נועדה לגבות חוב כספי. יתר על כן, למרות שבאותו מעמד ניתן בידי הנאשם חלקו הארי של החוב המסתכם בכמה מאות שקלים, בחר הנאשם לנ��וטesimalות כלפי המתלוון זאת בנסיבות ילדי. הנאשם לא הסתפק בכמה אחת ותקף את המתלוון אף לאחר מכן, כששלב זה אופי האיום הפרקשה. מידת אשמו בנסיבות שתוארו הינה רבה. הנאשם היה צריך להבין את הפסול במעשה ולהימנע ממנו. לצד זאת, ומבליל להקל ראש בחומרת האירוע, הרי שהאלומות בה נקט אינה ברף חומרה גבוהה ולא הותירה במתלוון חבלות כלשהן.

.13. עיון בפסקות בתי המשפט מלמדת על קשת עונשה רחבה, זאת בהתאם לנסיבות האירוע, נסיבותו של הנאשם והעדר או קיומם של עבירות נלוות לצדה, כמשמעות העונשה הינו החל ממאסר על תנאי (לעתים לצד של"צ) ועד מאסר קצר שיכול וירוצה במסגרת עבודות שירות.

(ראו: רע"פ 4265/15 דdon נגד מדינת ישראל (22.6.15), רע"פ 10232/17 ראובן נגד מדינת ישראל (14.3.18), עפ"ג 14-04-1079 יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.14), ע"פ 47731-04-14 שתיו נ' מדינת ישראל (18.6.14)).

גזרת העונש המתאים לנאשם:

14. בגזרת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 וא' לחוק העונשין). הנאשם בן 46 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 19-8. הנאשם היה בעבירות המיוחסתו לו ונטל אחריות על מעשי. בהתאם לעמדת שרות המבחן יש בהליך הפלילי המתנהל נגדו בשנתיים האחרונות גורם מרתקע עבورو. זהה הסתבכוותו הייחידה של הנאשם עם הדיון הפלילי, ואין לחובתו הרשות קודמות, מכאן שלא מדובר במעשה המאפיין את התנהגותו של הנאשם או אורחות חייו. נוסף לכך, מאז ביצוע העבירות החלפו קרוב לארבע שנים, ובמהלך תקופה זו לא נפתחו תיקים פליליים חדשים כנגדו.

15. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור שבמקרה זה יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחום העונישה.

אשר על כן לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות.
- ב. פיצוי למתלוון בסך 500 ל"נ. הפיצוי ישולם עד ליום 19.6.19, ויעבר באמצעות מזכירות בית המשפט.
- ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 80 שעות במסגרת איחוד שירות הצלחה, בתפקידי שליחיות וסיעור כללי לצוות הממקום. הפיקוח יעשה באמצעות שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

5129371

ניתן היום, ב' סיון תשע"ט, 05 يونيو 2019, בהעדר הצדדים.